

4, foreslås de gældende bestemmelser (§§ 92, 93 og 97) lempet, dels ved at indholdet af oplysningerne i de nævnte dokumenter forenkles, dels ved at dokumenterne helt kan udelades, hvis de nødvendige oplysninger registreres på en måde, der betryggende sikrer deres eksistens.

For indenrigs befordring er den i dag gældende, men hidtil ubenyttede, adgang for ministeren for offentlige arbejder til at fravige kravene til befordringsdokumenternes indhold foreslået erstattet af en bestemmelse, lovforslagets § 123, hvorefter udstedelse af disse dokumenter ikke er nødvendig i indenrigsluftfarten, selv om oplysningerne om befordringen ikke registreres på anden måde.

4. Udkast til lovforslaget har været sendt til udtalelse hos følgende myndigheder, erhvervsvirksomheder og organisationer:

Præsidenten for Østre Landsret,
Præsidenten for Vestre Landsret,
Præsidenten for Sø- og Handelsretten,
Præsidenten for Københavns Byret,
Præsidenten for Retten i Århus,
Præsidenten for Retten i Odense,
Præsidenten for Retten i Aalborg,
Statens Luftfartsvæsen,
Den danske Dommerforening,
Advokatrådet,
SAS, Head Office,
SAS, Region Danmark,
Conair A/S,
Maersk Air I/S,
Sterling Airways A/S,
Cimber Air A/S,
Danair A/S,
Grønlandsfly A/S,
Erhvervsflyvningens Sammenslutning,
Kongelig Dansk Aeroklub,
AOPA Danmark,
Assurandør-Societetet,
Dansk Pool for luftfartsforsikring,
Erhvervenes Transportudvalg,
Dansk Speditørforening,
Forbrugerrådet,
Foreningen af Rejsearrangører i Danmark,

portudgifterne. Det er vanskeligt at bedømme, om ændringerne af beforderens ansvar vil påvirke dennes ansvarsforsikringsudgifter. På den ene side bliver der som nævnt tale om objektivi ansvar. På den anden side risikerer beforderen ikke længere, at dennes ansvarsgrænse gennembrydes ved forsæt og grov uagtsomhed.

Det må dog nok forventes, at den forhøjede ansvarsgrænse vedrørende rejsegods vil indebære en vis forøgelse af luftfartsforetagendernes udgifter i form enten af forhøjede forsikringspræmier eller af afholdelse af større erstatninger inden for ansvarsforsikringernes selvrisiko.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til § 90

(Warszawa art. 1)

Bortset fra redaktionelle ændringer svarer bestemmelsen til den gældende.

Til § 91

(Montreal 4, art. 2 og art. 34)

Ifølge det gældende stk. 1 finder bestemmelserne i kapitel 9, herunder begrænsningen af beforderens ansvar, ikke anvendelse på befordring af post.

Beforderen kan naturligvis ved aftale begrænse sit ansvar over for postvæsenet, men en sådan begrænsning kan beforderen ikke gøre gældende over for postkunden, hvis denne på et andet grundlag end en befordringsaftale rejser erstatningskrav mod beforderen.

I overensstemmelse med artikel 2 i Montreal-protokol 4 er det derfor i den foreslåede § 91, stk. 1, præciseret, at beforderen udelukkende er ansvarlig over for postvæsenet og efter de bestemmelser, der gælder mellem dem. Postkunden er således henvist til at rette et eventuelt erstatningskrav imod postvæsenet.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer med en redaktionel ændring til den gældende.

Til § 92

(Guatemala art. 3)

Bestemmelserne i lovforslagets § 92 indebærer dels en lempelse af det gældende krav til billetens indhold og dels, at der skabes mulighed for i stedet for udstedelse af billetter at anvende et andet registreringsystem.

5. Forslagets økonomiske konsekvenser.

a) Det offentlige.

Ingen.

b) Erhvervslivet.

Bestemmelserne om befordringsdokumenter forventes at føre til en vis formindskelse af trans-